

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema X: «Una conclusió plena d'imatges.»

Jueves 9: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema X: «Una conclusión llena de imágenes.»

Dissabte 18. Trobada final de curs.

Matí a la Verge de la Pau. Trobada oberta a tothom. Inici a les 10.30 h, conferència a les 11 h per monsenyor Joan Godayol i Colom, bisbe emèrit de la diòcesi de Ayaviri al Perú, sobre «els laics en el món d'avui». A les 12 h Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanques, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 16, 58, 64, 70, 72 i 74).

Ràdio Estel

Dissabtes a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106.6 FM, Barcelona i comarques).

Gent gran, la veu de l'experiència.

Hi participen FATEC i Vida Creixent.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins al dia 8 de juliol, divendres, en horari de 5 a 7 de la tarda.

BON ESTIU!

Setembre

El setembre la secretaria obrirà el dia 1, dijous, en horari de 5 a 7 de la tarda.

Dijous 15: Reunió d'animadors

(única del mes). A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1.

Temari «L'Evangeli segons Sant Marc.»

Tema I: «Presentació del Misteri de Jesús» (Mc 1,1-13).

Ressò

Juny 11

*XXV Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Girona.
Dinar de germanor a la pista del poliesportiu de Fontajau*

Les fràgils benaurances

Hem acabat un nou curs de Vida Creixent, amb la temàtica de les «BENAURANCES» com a teló de fons. Segur que ens ha aprofitat, perquè el simple contacte amb la Paraula de Déu de l'Evangeli és ja obrir la finestra i que s'hi escoli per tots els porus de la pell de l'ànima la frescor i netedat dels bons aires del pensament i el cor de l'Home-Déu, Jesús de Natzaret.

Però ben segur que en acabar cada capítol hem pensat que no és gens fàcil VIURE-LES, aquestes benaurances. Això és com l'amor als altres. Tothom sap que és el nucli de la vida cristiana, però viure en l'amor i des de l'amor és complex, amb aquella complexitat amb què hem d'enfrontar la lluita constant entre l'EGO i el JO. L'ego seria més aviat la representació dels impulsos egoistes inherents a la nostra condició humana, mentre que el jo seria la necessitat de viure la nostra pròpia identitat personal, humana i cristiana.

Ser home o dona de pau ens fa fràgils davant de tanta violència i prepotència; tenir una mirada innocent i neta sobre les coses i les persones ens fa vulnerables davant aquest tsunami constant de males intencions i mentides. I ja no diguem quan ens apuntem a lluitar a favor de la justícia i dels espoliats dels seus drets.

Malgrat tot, Jesús no renuncià a la gran UTOPIA de les Benaurances. Una gran utopia que es construeix a partir de les «petites utopies» de cada dia, en el marc de la nostra vida més normal. Una vida «normal», carregada amb el pes del SENTIT DEL QUE FEM I ESTIMEM.

Sort que, a la tarda de la vida, quan, com deia Juan de la Cruz, «nos juzgarán sobre el amor», el Senyor no ens preguntarà si sabem les Benaurances o no. Ens farà veure que les vam aconseguir donant un vas d'aigua al que tenia set o un vestit al despullat... Així de senzill, així de sublim, com tot el missatge que sortia d'aquell HOME BENAURAT...

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
Més de 1.100 persones varen omplir la pista del poliesportiu participant en el dinar de germanor.
Foto: Narcís.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Estiu de llibres

Tenim més temps, és cert. Així doncs omplim-lo llegint. Us suggerim:

Batiste i Mercadé, Xavier.
A quaranta anys del Vaticà II. Com veig l'Església a casa nostra? Barcelona: Publicacions Abadia de Montserrat, 2006.
Aportació personal, teològica, espiritual i pastoral a la valoració del Concili Vaticà II. L'autor presenta el Concili com un «far lluminós» que orienta el caminar de les comunitats cristianes en la seva missió evangelitzadora. Mn. Xavier Batiste és el consiliari de Lleida.

Benavides, Lluís M.
La iniciació al silenci i a la pregària dels nens i les nenes. Barcelona: CPL, 2011.
Diferents exemples pràctics que seran d'ajut per pares, avis i educadors per introduir el món de la pregària als infants.

Gironell, Martí.
L'arqueòleg. Barcelona: Columna, març 2011. 7a impr.
Història novel·lada dels viatges a Terra Santa del monjo benedictí Bonaventura Ubach. Aquests viatges tenien la finalitat de buscar peces per al museu bíblic de Montserrat i també per seguir l'itinerari bíblic per contrastar les Sagrades Escripcures amb els seus escenaris reals.

Marrese, Emilio.
Rosa de foc. Barcelona: Ediciones B, 2011.
Novel·la d'intriga sobre el Barça i la guerra civil. Novel·la mig negra, mig històrica que està basada en fets reals i que ens porta a una Barcelona dels anys 30, quan se la coneixia, a l'estranger, com la Rosa de Foc.

Soler, Josep M.
La plaça Diognet. Barcelona: Publicacions Abadia de Montserrat, 2011.
L'Abad de Montserrat ens convida a una lectura del què ha de saber el cristià en la societat contemporània.

Els nêts també llegeixen

Angulo, Elena.
El camaleó enfadat. Barcelona: Lynx, 2010.
Aquest llibre és un llibre sobre les emocions, com acceptar-les i també com és possible canviar la nostra actitud i tenir amics (a partir de 5 anys).

Bunnag, Tew.
L'arc de Sant Martí de l'àvia. La Liebre de Marzo, 2008. Llibre que fa encarar la mort als nois. És un llibre poètic, sensible que és apte per a totes les creences. Les il·lustracions són molt maques (a partir de 10 anys).

Loizeau, Catherine.
Els mons antics. Barcelona: Combel, 2007.
Petita enciclopèdia sobre els mons antics: sumeris, egipcis, hebreus, grecs i romans. Molt ben editat, amb il·lustracions, maquetes i desplegable (a partir de 8 anys).

Notícies

En aquestes jornades s'ha estrenat el *power point* fet expressament per a aquest fi. És una forma més adient per fer entendre el què som, el què volem ser i el què hem de fer entre tots.

Cinquanta anys amb plenitud

Antoni Bosch i la seva esposa Maria han celebrat aquest mes de maig, cinquanta anys de matrimoni. Moltes felicitats! I gràcies per haver-nos deixat compartir amb vosaltres alguns dels vostres moments.

Fi de curs, festa grossa!

No oblideu que el dia 18 de juny celebrarem el final d'un curs, el de 2010-2011. Un curs ple de moltes coses bones i no tan bones, però sí coses que han fet viure i tirar endavant el nostre Moviment. Procurem assistir-hi. Ah! i recordeu que la xerrada d'aquest any ens la farà el bisbe emèrit Joan Godayol i Colom (mai deixa indiferent ningú).

Curs nou, nova secció

El curs vinent obrirem una nova secció en el nostre butlletí *Ressò*. La conduirà el P. Francesc Roma, jesuïta, que ja fa temps col·labora amb Vida Creixent, i que és l'autor del tema d'aquest any sobre les Benaurances. Es dirà *Pessigolleigs*. Un títol suggerent, oi?

Espai de reflexió i silenci

XXV Trobada interdiocesana de Vida Creixent

En aquestes pàgines del *Ressò* hi trobareu força informació sobre aquesta jornada celebrada fa pocs dies a la ciutat de Girona. Jo hi voldria fer-hi alguna petita reflexió.

Aquestes trobades ens porten a descobrir i a conèixer una Diòcesi, una Església diocesana concreta, amb la seva manera de fer, amb les seves prioritats, amb la seva estructura, amb els seus responsables i el seu pastor i pare de la Comunitat Diocesana que normalment presideix l'Eucaristia. Mons. Francesc Pardo, a l'homilia va fer un comentari força interessant sobre les Benaurances, text que es va proclamar i text que ha estat el motiu de reflexió de tot aquest curs. També va ser interessant el lloc de la celebració i l'explicació donada pel rector de la col·legiata de Sant Feliu. La forta participació de tots en l'Eucaristia va ser un signe més de l'espiritualitat dels membres de Vida Creixent.

Aquestes trobades, també, ens porten a descobrir la força del nostre Moviment, Vida Creixent; unes mil persones són un bon testimoni que crida l'atenció a la gent del carrer i un nombre així de persones ens ajuda a entendre la importància de l'amistat, de l'afecte, del diàleg, del coneixement, de la proximitat, a la gent del Moviment. Ens indica la quantitat de persones que mobilitza, a més del grup, i això ens confirma en el sentit de Moviment, moltes persones de molts llocs i de realitats diverses participen amb joia de les activitats de Vida Creixent i així alimentem el dinamisme i el coratge per donar sentit a la nostra vida.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«Al poder li passa com a la noguera: no deixa créixer res sota la seva ombra.»

Antoni Gala, escriptor

«Escotar-ho tot, oblidar molt, esmenar una mica.»

Joan XXIII, papa (1881-1963)

«L'amor és també aquesta serenor compartida sota un pi del Vallès, recolzats mútuament per l'esquena.»

Teresa Pàmies, escriptora

«Cada infant, en néixer, ens porta el missatge que Déu no ha perdut l'esperança en els homes.»

Rabindranath Tagore, poeta bengalí (1861-1941)

Final del curs 2010-2011

Com diu l'autor del temari una cosa sí que és indiscutible en el moment d'escriure la «*nostra carta als reis*» de la felicitat. El cent per cent dels homes i dones que vivim en aquesta agitada terra nostra posaríem la felicitat en estimar i ser estimats. El nostre cor no es cansa mai d'estimar. Al contrari, es cansa quan percep que no és estimat. O, com deia aquell, «*no ser estimat pot ser una anècdota desgraciada, però no saber estimar és una tragèdia humana*». I llavors, ens vénen tota mena de malalties del cor: la tristor, la baixa estima, la soledat, la insatisfacció, la pèrdua de la il·lusió... i tantes altres insuficiències d'amor.

Una vida que es viu amb coherència, on els pensaments, la bondat de les obres i l'amor van alhora, és una vida innocent, que no «fa mal» a ningú, que sap veure la presència de Déu en totes les coses, que té el cor en actitud de gràcia, amb la consciència tranquil·la i els ulls «nets», sense boires, perquè el seu esperit viu en pau. Breument: una persona benaurada; diu el que pensa i pensa el que diu; fa el que estima i estima el que fa; creu el que practica i practica el que creu.

Avui dia no és estrany trobar persones que encara no han arribat a personalitzar en la seva fe allò que era per Jesús el seu nucli vital: el Regne. Per dir-ho ras i curt, el Regne de Déu és per a Jesús la seva dèria, l'obsessió de la seva vida. El somni a realitzar, el nucli de la seva missió en venir al nostre món. Es podria dir que seria com «la filosofia de la vida» de Jesús: la manera com concep un món nou, una nova forma de religió, la nova imatge de Déu que ens ha volgut transmetre; la forma com s'han de construir les nostres relacions fraternals; la «política» capaç de construir una nova societat. Pel Regne de Déu, Jesús s'encarna, neix, creix, parla, guareix, estima, és incomprès, mor i ressuscita. És com la columna vertebral que aguanta la seva predicació i la seva acció, l'ombra lluminosa que l'acompanya sempre.

Acabem les benaurances. En totes elles s'hi amaguen valors humans i personals. Si no fos així, el cristianisme seria deshumanitzat i despersonalitzat. I un cristianisme així és la pitjor «propaganda» de l'Evangeli. Per això, quan aquell matí de sol i brisa, al costat del Llac, Jesús de Natzaret les proclama, es va escriure en els núvols del cel i sobre les aigües del llac una petjada indeleble. Déu, en Jesús, ens ha visitat i ens ha desitjat que siguem feliços, molt feliços. Als inicis del segle XXI, sortosament, podem mirar enrere i, sense deixar de mirar el futur, proclamem: «Jesús, a qui aniríem? Només tu tens paraules de vida eterna» (Joan 6,68)

Montserrat Colomer, guardonada

Molts de vosaltres coneixeu la Montserrat Colomer. És membre de Vida Creixent des de fa molt temps. Col·labora des de la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina en tot el que representa un bé pel Moviment. La Comissió d'Estudis sap que sempre pot comptar amb ella per traduir, corregir i escriure textos. Mai ha tingut un no i al contrari sempre sembla que som nosaltres qui li fem el favor i no al revés.

Doncs bé, aquest mes d'abril la Generalitat de Catalunya li ha concedit la Creu de Sant Jordi per tota la seva feina desenvolupada en l'àmbit social. Citem a continuació el text que va precedir a la concessió de la Creu: «Montserrat Colomer, nascuda a Barcelona l'any 1922. Treballadora social. En reconeixement a la qualitat de la seva atenció, des de la ciutat de Barcelona, a les persones i als entorns que pateixen majors necessitats. I també per una tasca investigadora i docent que ha contribuït al desenvolupament social del nostre país a partir de l'aplicació de noves tècniques professionals.»

Enhorabona! Amb tot l'afecte et diem: T'ho mereixes!

Jornades informatives sobre Vida Creixent

Seguint els objectius proposats per Vida Creixent de Barcelona s'han anat fent jornades informatives per donar a conèixer el nostre Moviment. Aquest mes de maig se'n han fet dues:

- Dia 18: Parròquia de Sant Marcel, de l'arxiprestat d'Horta
- Dia 26: Parròquia de Sant Mateu, de l'arxiprestat de Vilapicina

Aquestes jornades les han dut a terme els membres de la coordinadora de Barcelona, Pere Arribas, Montserrat Fonoll i Maria Carme Janer.

Valors humans de...

D'entre les seves nombroses obres, destaquem les més importants, del tipus apològic, destaquen: *El protestantismo comparado con el catolicismo en sus relaciones con la civilización europea* (1842-1844), *Cartas a un escéptico en materia de religión* (1846) i els escrits populars *La religión demostrada al alcance de los niños* i *Conversa d'un pagès de la muntanya sobre lo papa*. El seu pensament filosòfic s'exposà en *El Criterio* (1845), *Filosofía fundamental* (1846) *Curso de filosofía elemental* (1847). Les seves idees polítiques en *Consideraciones políticas sobre la situación en España* (contra Espartero, 1840) i *Escritos políticos* (1847). Per les reaccions que va provocar cal destacar el treball *Pío IX* (1847) amb el que defensava l'actuació d'aquest Papa front les crítiques de que era objecte per part de molts catòlics. Després de la seva mort es publicaren *Escritos póstumos* (1850), *Poesías póstumas* (1850) i *Calendari Català* (1905).

Balmes és potser l'apologista català-espanyol més interessant del segle XIX. Se'l considera cap de l'escola catalana a la que pertanyen Roca i Cornet, Ferrer i Subirana, Rubió i Ors i els mallorquins Aguiló i Quadrado. La seva influència va influir poderosament sobre Donoso Cortés i Ortí i Lara.

El punts que desenvolupa amb més amplitud són la crítica de l'escepticisme religiós, el valor humà de l'Església catòlica i la defensa del clero, punts molt actuals en aquells moments. *Las cartas a un escéptico* tracten d'un model sistemàtic de diferents temes: la causa de la multiplicitat de les religions positives: l'infern, filosofia del futur, els màrtirs com argument de divinitat de l'Església, la tolerància religiosa, l'espiritualisme filosòfic francès, l'idealisme alemany, l'Evangeli, la necessitat del Baptisme per a salvar-se, el culte als sants, les ordes religioses, etc.

Per a Jaume Balmes, el primer problema fonamental de la Filosofia era el de la certesa.

Narcís

Extret i resumit i traduït d'Internet

Col·laboracions

Aquests paràgrafs extrets del temari, espero ens hagin servit a tots per entendre millor com és el seguiment de Jesús, amb qui forma comunitat i com poder construir comunitats formadores i missioneres en el nostre món. El món emmalalteix per manca de raons per viure. Els cristians i cristianes sigui quina sigui l'edat i la situació que tenim, hem de seguir oferint raons d'esperança. Els somnis s'han de viure, hi quan hi ha fe i esperança, el món és capaç de convertir-se en una paràbola del Regne.

Sergi Òliba

Coordinador diocesà

XXV Trobada Interdiocesana de Vida Creixent, a Girona

El passat dimecres, 4 de maig, a la ciutat de Girona va tenir lloc la celebració de la XXV Trobada interdiocesana, del Moviment cristià de Vida Creixent. La part més important, com és la de la Litúrgia, va tenir lloc a l'Església de Sant Feliu la Major, on es féu una emotiva Eucaristia, concelebrada pel bisbe titular de la diòcesi, Mons. Francesc Pardo, els dos bisbes emèrits gironins, Mons. Jaume Camprodon i Mons. Carles Soler, i el també emèrit Mons. Uriarte, de Sant Sebastià, que va tenir a bé de ser-hi present; amb la participació, del rector de la parròquia, Mn. Joan Baburés, el consiliari de la Interdiocesana, Mn. Miquel Bada, el nostre consiliari, Mn. Ramon Oller i una cinquantena més, de preveres, així com vuit diaques.

Abans de començar la missa, i després que Mn. Baburés fes una acurada ressenya de la història del temple, hi hagueren uns curts parlaments per part de: El president nacional de Vida Ascendente, Sr. Guillermo Aparicio, el president interdiocesà de Vida Creixent, de Catalunya, Balears i Andorra, Sr. Sergi Òliba, el nostre president, de la diòcesi de Girona, Sr. Pere Canaleta, tot tancant aquesta part de l'acte l'alcalde de Girona, Sra. Anna Pagans.

La celebració de la missa, que resultà molt sentida, fou seguida per uns 1.100 fidels, amb la màxima atenció i recolliment, destacant l'acurada homilia del Sr. Bisbe, que glossa la participació de la gent gran, en la vida civil i religiosa, així

Col·laboracions

Instantànies de la celebració eucarística a l'església de la parròquia major de Sant Feliu.

Valors humans de...

Jaume Balmes Urpià (1810-1848)

Va néixer el 28 d'agost de 1810 a Vic. Els seus pares Jaume i Teresa, honrats menestrals sense més béns de fortuna que el producte del seu treball diari, al veure els dots de talent del nen Jaume, quart dels seus nou fills, resolgueren donar-li una carrera literària a costa de qualsevol sacrifici. En el seminari de Vic, Balmes va cursar la filosofia i un any de teologia i en la famosa universitat de Cervera (amb una beca concedida pel bisbe de Corcuera) va acabar els seus estudis teològics.

És ordenat sacerdot a Vic el 20 de setembre de 1834. Gran afeccionat a les matemàtiques, que estudia pel seu compte, obté en el 1837 una càtedra en aquesta disciplina en el seminari de Vic, i que exerceix fins al 1839. El 1840 escriu *Reflexiones sobre el celibato del clero* que el dona a conèixer en tots els ambients intel·lectuals d'Espanya. Des d'aquest moment la seva vida es converteix en un remolí d'activitat repartida entre l'estudi, la publicació de les seves nombroses obres, la fundació i direcció de revistes i l'acció política.

Fins al 1844 resideix a Barcelona on col·labora en les publicacions *La Religión* i *La Civilización* i funda i dirigeix *La Sociedad* (escrita quasi completament per ell sol). Entre 1844 i 1848 es trasllada a Madrid, on intensifica la seva acció política, especialment a través de *El pensamiento de la Nación*, que funda i dirigeix. Alterna aquesta activitat a Espanya amb viatges a l'estranger, en part per preparar l'edició de les seves obres, que aviat són conegudes i traduïdes a la major part dels idiomes europeus; el 1842 a París i Anglaterra; el 1845 de nou a França; el 1846 a Bèlgica, on coneix la Universitat de Lovaina i s'entrevista amb la majoria dels bisbes belgues, amb el cardenal Mercier i amb l'aleshores, cardenal Pecci (León XIII); el 1847 va de nou a París. Per aquesta època s'ha convertit en un dels homes més influents de Espanya. És elegit membre de la Real Academia Española i de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona. Nomenat el 1847 conseller del nunci Brunelli, intervé en l'elecció de St. Antoni Maria Claret per a la diòcesi de Santiago de Cuba.

Al mateix temps rep nombroses crítiques i atacs. El 1848, va emmalaltir i es va retirar a Vic, on va morir el 9 de juliol de 1848.

Col·laboracions

com ressaltant el que ha estat el tema central de reflexió, del curs actual del Moviment: «Les Benaurances, com a camí de felicitat.»

Acabada la reeixida cerimònia, els assistents es traslladaren al pavelló de Fontajau, on va tenir lloc un multitudinari dinar de germanor, presidit pel Sr. Bisbe, el nostre president, la representant de l'alcalde, i demés autoritats civils i religioses. A la sobretaula hi hagué un petit concert, interpretat pel mateix conjunt musical que acompanyà la missa, i per acabar es llegiren dos poemes, un en representació de la Junta de Girona, escrit i llegit per Lluís Torner, membre d'aquesta, i un altre fet per un destacat poeta gironí, Sr. Salvador Sunyer, en representació del Grup de Salt que, en no poder assistir a l'acte, fou llegit pel Sr. Miquel Casellas, membre d'aquest grup.

Per consegüent tots vàrem coincidir que fou una agradable i enriquidora jornada, que tant en la seva part cívica-religiosa, com en la lúdica, va resultar molt agradable i ben acceptada, per totes les persones assistents, fent honor una vegada més allò que diu l'himne de Vida Creixent, referit a la Fe que ens mou en maduresa, i a l'intent de fer un món més humà, amb una bona dosi de sana alegria.

Girona, 4 de maig de 2011 - Ll. Torner C.

Fotografies: Narcís Canal, Josep M. Creus, Maria Carme Ribes

Col·laboracions

Col·laboracions

Instantànies del dinar de germanor al poliesportiu de Fontajau.

Col·laboracions

Autocars per al trasllat dels participants